

Ændring i den gældende Husdyrlov, som jeg tilligemed nogle ærede Medlemmer har indbragt her i Tinget, er ganske enslydende med det Forslag, vi forelagde i forrige Samling, og som ved første Behandling den 27. April 1916 blev underkastet en ret indgaaende Drøftelse; adskillige Medlemmer havde Ordet, og der faldt adskillige Udtalelser baade for og imod den Ændring af Husdyrloven, som Lovforslaget tilsigter. Jeg finder derfor ikke nogen Grund til i Aar at komme ind paa en Realitetsbehandling af Spørgsmaalet. Jeg kan i den Henseende henvise til de tidligere Udtalelser og til den Behandling, der fandt Sted i Fjor. Jeg anser det for rigtigt, at Lovforslaget bliver henvist til et Udvalg og kommer til Behandling dér saa hurtigt som muligt. Lovforslaget blev ogsaa i Fjor henvist til et Udvalg, der dog ikke naaede at tage Stilling til Spørgsmaalet. Jeg gaar imidlertid ud fra, at et Udvalg i Aar vil have betydelig lettere ved at tage Stilling til Sagen, idet Svarene paa de Spørgsmaal, som Udvalget i Fjor gennem Landbrugsministeriet lod udgaa til de forskellige Landbrugsorganisationer, sikkert i Aar vilde kunne komme Udvalget hurtigt i Hænde. Lovforslaget gaar ud paa, at vore Landboforeninger kan blive noget mere fritstillede med Hensyn til Præmiering af Kvæg end tidligere ifølge Husdyrloven af 1912. Jeg haaber, at det i Aar maa lykkes at naa til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Jeg tror ogsaa, at der indenfor Udvalget baade vil være Forstaaelse og god Villie til at medvirke til en god og tilfredsstillende Løsning.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-lade mig at anbefale Lovforslaget.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Ogsaa jeg vil henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte i Fjor ved Behandlingen af dette Lovforslag, og skal ikke paa dette Tidspunkt trætte Forsamlingen med at oplæse de Svar, der indkom fra de samvirkende Landboforeninger. Samtlige Svar skal blive tilstillet Udvalget. Jeg kan ikke som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Rasmus Hansen) ønske, at Lovforslaget maa blive vedtaget, det ved ærede Medlemmer fra Forhandlingen i Fjor, men jeg kan ønske, at det maa blive henvist til et Udvalg. Maaske vi saa dér kan finde en Løsning — maaske, siger jeg —, der kan tilfredsstille til begge Sider.

Johannes Pedersen: Det Lovforslag, som er til Behandling, er jo meget kort, og det ser ud, som om det ikke har meget indgribende Betydning, men det rører dog ved et Princip i den gældende Lov om Husdyravlen. Jeg tror ikke, man paa det nuværende Tidspunkt skal komme stærkt ind paa at forandre den Husdyrlov, som blev vedtaget i 1912, fordi det Princip, der den Gang blev slaaet fast, særlig berører Opdrættet af Kvæg af Malkeracer, og fordi man ved, at det Princip, som alle de ledende Landbrugs- og Husmandsforeninger ønskede at faa slaaet fast, var, at Landbrugsministeren skulde kunne bevilge Dispensationer med Hensyn til Lovens § 3, 3die og 4de Stk. Det var særlig den daværende Landbrugsminister, som ønskede at beholde denne Ret til at give Dispensationer, og af de Oplysninger, Landbrugsministeren i Fjor gav under Behandlingen af Sagen, kan man se, at disse Dispensationer ikke er givne til Landboforeningerne paa nogen karrig Maade. Derfor forekommer det mig, at man ikke skal forandre ved dette Princip. Naar man taler om, hvad Landmændene mener derom, vil jeg nævne, at jeg har talt om Sagen med en Landmand, en god Bekendt fra min Ungdomstid, som jeg besøger en Gang imellem, og som er en stor Gaardmand. Han sagde: Jeg har særlig lagt an paa at faa Kvæg af Malkeracen opdrættet, og jeg troede, at Fodringen havde Betydning med Hensyn til at faa Kvæget til at give god og fed Mælk. Det har jeg gjort Forsøg paa, og af den Mælk, jeg leverer til vort Mejeri, skal der 25-26 Pund til for at faa 1 Pund Smør, men af den Mælk, som min Nabo, der er Husmand, leverer, skal der kun mellem 21-22 Pund til for at give 1 Pund Smør. Det har altsaa sin store Betydning, at Opdrættet bliver bedømt i Forhold til Mælkens Fedme, saaledes at det Kvæg, der præmieres omkring paa Dyrskuerne med Tilskud fra Statens Side, bliver bedømt efter Mælkens Fedme ved Siden af dens Mængde. Jeg mener derfor, man skal være meget betænkelig ved at forandre de Bestemmelser, hvormed der var Enighed fra Landboforeningernes Side, da Loven af 1912 blev vedtaget, og jeg vil tilraade at anvende meget stor Forsigtighed, naar man giver sig til at forandre Loven.

Hans Nielsen (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Det lille Lovforslag, som vi har til